

Sygn. akt V KZ 43/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie skazanego **J. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 30 listopada 2015 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału IV Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 8 września 2015 r., sygn. akt IV WKK 47/15 o odmowie przyjęcia kasacji
na podstawie art. 437§ 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 530§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 9 grudnia 2014 r., sygn. akt V K 76 /14, J.K. został skazany na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Wyrok ten uprawomocnił się po utrzymaniu go w mocy orzeczeniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 czerwca 2015 r., sygn. akt IV Ka 324/15. Obrońca skazanego złożył kasację od wyroku Sądu Odwoławczego zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 8 września 2015 r w sprawie IV WKK 47/15 Przewodniczący IV Wydziału Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w Szczecinie odmówił przyjęcia kasacji obrońcy skazanego, wskazując, iż została ona oparta na innych podstawach niż te, które zostały wskazane w treści przepisu art. 523 § 1 k.p.k.

To zarządzenie zostało zaskarżone przez skazanego, który nie podniósł w nim żadnych merytorycznych zarzutów, ograniczając się jedynie do ponownego przedstawienia swojej wersji przebiegu zdarzenia, za które został prawomocnie skazany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie może zostać uwzględnienie, a zaskarżone zarządzenie jest trafne.

Zgodnie z art. 523 § 1 k.p.k. kasacja może być wniesiona zarówno z powodów wymienionych w art. 439 k.p.k., jak i z powodu innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Jednakże w art. 523 § 2 k.p.k. ogranicza tę możliwość, stwierdzając, że kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, (ograniczenie to nie dotyczy jedynie podmiotów szczególnych), lub gdy kasacja wnoszona jest z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 i 2 k.p.k.).

Zważywszy, że skazanemu wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, warunkiem dopuszczającym skazanie tego wyroku kasacją, było podniesienie przez obrońcę uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Kasacja obrońcy skazanego warunku tego jednak nie spełnia, bowiem zawarty w niej zarzut ma charakter względnej przyczyny odwoławczej.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że kasacja obrońcy skazanego jest niedopuszczalna z mocy prawa, co zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. uzasadniało odmowę jej przyjęcia.

Kierując się powyższymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.